

at bekræfte, vil dette yderligere trykke hans Forslag, thi der er jo mange Marineofficerer, som have faret til Koffardis, og de ville altsaa have fuld Afgang til de nævnte Poster; men Hovedsagen er, at det ærede Medlem derved kommer til at udelukke Folk, som jeg netop vilde sætte ganske særlig Pris paa kunde komme i Betragtning, og det er de skibsbygningskyndige Folk. Naar vi anbefale at indskrænke Loven til Tilsyn med selve Skibet og dets Skrog, har det jo saa meget desto større Vægt, at ogsaa skibsbygningskyndige Folk kunne faae Afgang til at ansættes som Skibsinspektører.

Sage: Jeg skal, hvad det Punkt angaar, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnde ligeoverfor mig, nemlig hvorvidt Mandfabetets Klageret ikke tillige gjælder Overlastningen, tillade mig, da der ikke forekommer mig at kunne være nogen Misforstaaelse i saa Henseende fra min Side, med den høitærede Formands Tilladelse at oplæse Noget af Lovforslagets § 12: „Naar Flertallet af Mandfabet, dog mindst 3, og hvor der paa Skibet findes andre Befalingsmænd end Jøveren, tillige en Befalingsmand, negter at gaa til søs med Skibet, fordi de, uagtet Skibsinspektøren ikke har fundet Anledning til at stoppe det, anse Saadant for forbudning med siensynlig Fare for Menneskeliv, skal Skibsføveren,“ Jeg fastholder, at det er en meget væsentlig Garanti, der er givet ved disse Bestemmelser, og det er mig aldeles usforstaaeligt, at man vedblivende kan argumentere, som om vi ved ikke at lade Belastningen gaa ind under Skibsinspektørernes Tilsyn skulde lade hele det vigtige Punkt falde bort. Skulde det imidlertid virkelig vise sig ved Fortolkning af Loven eller ved at se nærmere paa Udbringingsforslagene, at man ikke har faaet denne Klageret med, er det utvivlsomt, at den meget let kan komme med, og som jeg ansførte igaaer, det forekommer mig at være overordentlig rationelt, at man giver Skibsinspektørerne Ret til at undersøge Skroget og saa siger til Mandfabet: I kunne selv se efter, hvorledes Skibet er lastet, og finde I, at det er forbundet med siensynlig Livsfare, at gaa ud med det, kunne I klage. I det Hele forekommer det mig, at man gaar lidt for meget ud fra, at Mandfabet er fuldstændig umyndigt. At det kan blive forhyret og komme ombord i Mulin og Mørke og seile affled, uden at vide, hvorledes Skibet er bestaffent og belastet, er dog Noget, der hører til de sjældne Tilfælde, og som man derfor ikke har Lov til at fremdrage som Bevis for, at den hele Seilads foregaar i Mulin og Mørke, saa at de, der ere med Skibet, ikke vide, hvad det er, de ere inde paa. Nei, Sømand ere ikke

saa umyndige, at man derfor behøver at sætte Skibsfarten under et for deres Interesser saa farligt Tilsyn, thi Ingen kan jo vide, hvorledes Loven vil blive udført. — Den høitærede Minister kom tilbage til Spørgsmaalet om Fordelen. Jeg har den Opfattelse, naar man i denne Forbindelse taler om Menneskeliv paa den ene Side og den Fordel, der kan vindes ved at man til den anden Side paa utilbørlig Maade tilføjes de humane, de alvorlige Hensyn til Menneskeliv for smudsfig Bindings Skyld, at den samme Betragtning kan anvendes paa hvilken som helst materiel Forretning, ja med nogen Lempelse kan den ogsaa anvendes paa Spørgsmaalet om Embedsmændenes Lønningstillæg, hvor man jo dog ligesaa godt kan sige, at det er blot for deres Fordels Skyld, at de ønske dette Lønningstillæg, og ikke af Hensyn til Andet. Jeg tror, at det er en saa uberettiget og fjævn Maade at betragte Sagen paa som vel muligt. Naturligvis kunde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke undlade at saa paa den Streng, at det skulde være disse sæle Skibsrederinteresser (Berg: Ikke „sæle“, det har jeg ikke sagt.) eller disse Skibsrederinteresser, som stode overfor de store humane Hensyn, som han naturligvis vilde gjøre gjældende. Jeg tager mig dette forsaavidt ikke nær, især da jeg er overbevist om, at det, som det ærede Medlem nærmest sigtede til, at de større Skibsinteresser skulde være de, der særlig vare interesserede i, at Loven ikke udkom i den Stikkelse, hvori han ønskede den, paa ingen Maade er Tilfældet. Det er kun de smaa Rhederier, Smaastippere, der selv er Rhedere, altsaa, som seile med deres egne Skibe, der have en saadan Interesse, medens de store Rhederier have Interesse i, at de smaa blive knuste, og vil man se det paa den Maade, have de ikke Noget imod, at endel af deres Konkurrenter, der tidt kunne være generende nok, blive satte ud af Verden ved denne Lov. Man har i England appelleret til Følelsen, og det maa da ogsaa være mig tilladt at gjøre det Samme. Overfor den store Agitation, som Almsoll, hans Enthusiasme og Iherdighed aldeles uførtalt, har udsoldet, skal jeg da fremhæve, at man ialtsald fra alvorlige Sider i den engelske Presse har gjort gjældende, at store Byer langs Kysten, de store Fiskerleier, der tidligere ogsaa havde drevet Rystfart, ere blevne ruinerede ved hans Lov. Jeg tror i det Hele, at Humaniteten har to Sider, saa at det væsentlig kommer an paa, hvorledes man udøver disse humane Gjerninger. Jeg skal tilføje, hvad der maaste er flere ærede Medlemmer bekjendt, at det for Tiden tegner til, at der vil blive udsoldet en ganske overordentlig storartet Virksomhed i Dampskibsbyggeriet, at man altsaa kan vente at se Alt,